

Комисија за оцјену и одбрану докторске дисертације под називом „Трансфер кривичног гоњења као посебан облик међународне кривичноправне сарадње” кандидата мр Милимира Говедарице

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВИЈЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У ИСТОЧНОМ САРАЈЕВУ

ПРЕДМЕТ: Извјештај о оцјени урађене докторске дисертације кандидата мр Милимира Говедарице под називом „Трансфер кривичног гоњења као посебан облик међународне кривичноправне сарадње”

Одлуком Наставно-научног вијећа Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву број: 244/19 од 13. фебруара 2019. године именована је Комисија за оцјену и одбрану докторске дисертације (у даљем тексту: Комисија) под називом „Трансфер кривичног гоњења као посебан облик међународне кривичноправне сарадње” кандидата мр Милимира Говедарице у саставу

-*Академик проф. др Станко Бејатовић*, редовни професор Правног факултета Универзитета у Крагујевцу, ужа научна област Кривичноправна, председник Комисије

-*Проф.др Урош Пена*, ванредни професор Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву, ужа научна област Кривично право и кривично процесно право, члан Комисије

-*Проф.др Младенка Говедарица*, ванредни професор Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву, ужа научна област Кривично право и кривично процесно право, члан Комисије

-*Проф.др Борислав Петровић*, редовни професор Правног факултета Универзитета у Сарајеву, ужа научна област Кривично право, члан Комисије

-*Академик проф. др Миодраг Симић*, редовни професор Правног факултета Универзитета у Бања Луци и судија Уставног суда Босне и Херцеговине, ужа научна област Кривично право и кривично процесно право, ментор

Након прегледа и анализе текста докторске дисертације, Комисија подноси Наставно-научном вијећу Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву сљедећи

ИЗВЈЕШТАЈ

- **Основни подаци о кандидату**

Кандидат мр Милимир Говедарица рођен је 19. августа 1971. године у Гацку, гдје је завршио основну и средњу школу. Вишу школу унутрашњих послова у Београду завршио је 1996. године, а потом дипломирао на Правном факултету у Крагујевцу 1999. године. Од априла 2002. године запослен је у МУП Републике Српске. Послије одрађеног приправничког стажа у ЦЈБ Требиње, обављао је послове: Инспектор криминалистичке

полиције за борбу и спречавање привредног криминалитета ЦЈБ Требиње; замјеник начелника ЦЈБ Требиње; инспектор за странце - Одсјек за странце; Инспектор Управе криминалистичке полиције за борбу и спречавање привредног криминалитета, као и инспектор за борбу и спречавање привредног, финансијског криминалитета и прања новца; начелник Одјељења за финансијске истраге и одузимање имовине стечене извршењем кривичног дјела Управе криминалистичке полиције; Начелник Јединице за сузбијање привредног криминалитета, финансијске истраге и сузбијање прања новца Управе криминалистичке полиције; замјеник начелника ЦЈБ Требиње; Управа за борбу против тероризма и екстремизма и главни инспектор на пословима преузимања мјера радњи и надзора на спрјечавању финансирања терористичких активности и тероризма. Именован за Правобраниоца Републике Српске од 2017. године коју функцију врши и данас.

Правосудни испит положио је септембра 2006. године .

На Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву у јануару 2012. године одбранио је магистарску тезу под називом „Одузимање имовинске користи прибављене кривичним дјелом”.

Од школске 2010/11. до школске 2015/16. године стручни је сарадник (асистент) на кривичноправној групи предмета на Високој школи унутрашњих послова Бања Лука - Међународно кривично право, Виктимологија и Полиција у кривичном поступку. Од септембра 2013. године на Универзитету у Бања Луци изабран је у звање наставника за ужу научну област Криминалистичка тактика, методика и оператива на наставном предмету Методика истраживања имовинског криминалитета.

Колега Говедарица до сада је објавио 23 научно-стручна рада од чега два монографског карактера.

- ***Значај и допринос докторске дисертације са становишта актуелног стања у одређеној научној области***

Институт трансфера кривичног гоњења у жељеном степену обима своје примјене је релативно скоро нормиран у кривичном законодавству земаља бивше Југославије уопште, а тиме и БиХ и његово теоријско изучавање и практично установљавање није у довољној мјери заступљено у кривичноправној теорији и пракси, што су оправдани разлози екстензивнијег приступа истраживању његове цјеловитости. Спроведеним истраживањем дошло се до нових сазнања о предметној проблематици. Ако се овоме дода и изузетна актуелност проблематике трансфера кривичног гоњења и његова још увијек недовољна заступљеност у кривичноправној теорији, а у циљу његове што потпуније спознаје, прихватања и афирмације у националном и међународном кривичном праву - резултати до којих се дошло у раду на дисертацију још више добијају на својој актуелности. Спроведено истраживање конципирано на принципу свеобухватности има научну и друштвену оправданост, јер доприноси научној верификацији одређених појава и проблема који нису пријетходно нормативно регулисани или су регулисани на неадекватан начин што је све у функцији доказивања пуне криминалополитичке оправданости његовог постојања. Ово тим прије што су спроведеним истраживањем проширена-продубљена знања на нивоу научне дескрипције и

класификације у домену разматрања улоге државе и њеног националног кривичног законодавства у процесуирању кривичних предмета са међународним обиљежјем.

Поред изнесеног, у прилог оправданости рада на предметној проблематици говоре и слjedeће чињенице:

Прво, међународна правна помоћ у кривичним стварима је веома сложена, па самим тим и трансфер кривичног гоњења као њен посебан и по низу питања изузетно специфичан облик. Као такав, његова практична реализација зависи како од одредаба националног, материјалног и процесног кривичног права тако и од правила међународног права. Двије основне тенденције на којима је заснован савремени кривични поступак када је ријеч о кривичним дјелима с међународним обиљежјем (а њих је сваким даном све више и више), а које у извјесном смислу колидирају (с једне стране, да тај поступак буде ефикасан и, с друге стране да се максимално заштите слободе и права човјека, односно оптуженог), не могу бити остварене без сарадње међу државама, а што се управо постиже и трансфером кривичног гоњења као све присутнијем облику те сарадње.

Друго, у времену којем припадамо, а још више у времену које је пред нама, захваљујући све већој афирмацији и осамостаљивању међународног кривичног права као науке у практичном и теоретском погледу, међународна заједница као посебан субјект међународне кривичноправне сарадње, све више добија на своме значају и постаје све више главни субјект и главни носилац активности везаних за борбу против најтежих облика криминалитета са међународним обиљежјем. Државе, посматрано појединачно, хтеле то или не, морају све више да поштују одредбе и стандарде међународне заједнице о највећем броју питања кривичноправног карактера, сагледана кроз обавезујуће међународне документе, па и о питањима трансфера кривичног гоњења. Прихватање овакве једне сарадње је, прије свега, у њиховом интересу јер од тога, у не малом степену, зависи и успјешност борбе против најтежих облика криминалитета који као што је то већ истакнуто - све више добија међународни карактер, а тиме и неопходност интернационалне борбе против њега. Сходно овом, јавља се, више него оправдана, потреба да се на једном мјесту са теориског и практичног аспекта укаже на значај трансфера кривичног гоњења. Посматрано у том контексту резултати добијени спроведеним истраживањем треба да допринесу стварању основе за убрзанији трансфер кривичног гоњења, а тиме и повећању степена ефикасности борбе против криминалитета с елементима међународног карактера, што је био и један од циљева опредељења за рад на предметну тему.

Треће, теоријска разматрања о институту трансфера кривичног гоњења у БиХ до сада су била веома оскудна. Сасвим је мали број стручних радова посвећених овој проблематици. Ако се овом дода и чињеница одсуства било каквих емпиријских истраживања института трансфера кривичног гоњења - онда проблем постаје још акутнији. Насупрот оскудном теоријском разматрању, емпиријска истраживања у овој области готово да не постоје или су веома рестриктивна. У том погледу наша кривичноправна наука заостаје више деценија у односу на страну, прије свега америчку и западноевропску. С обзиром на ово, овакво једно истраживање треба да допринесе смањењу садашњег заостајања наше кривичноправне науке за савременим трендовима кривичног права о питању не само трансфера кривичног гоњења, већ и међународне кривичноправне сарадње уопште.

Четврто, један од кључних циљева рада на реформи кривичног, прије свега кривичног процесног законодавства Републике Српске и других нивоа законодавне власти

у БиХ, јесте управо стварање основе за повећање ефикасности супротстављања свим облицима криминалитета, а посебно оног с међународним обиљежјем. Један од начина постизања оваквог једног, сасвим оправданог циља је и афирмација не само овог облика међународне кривичноправне сарадње већ и свих других његових облика, чему без иоле сумње доприноси и текст дисертације којим располажемо.

- ***Оцјена да је урађена докторска дисертација резултат оригиналног научног рада кандидата у одговарајућој научној области***

Трансфер кривичног гоњења као посебан и нарасе специфичан облик међународне кривичноправне сарадње је реалативно новији институт на простору држава бивше Југославије, а тиме и на простору БиХ. С обзиром на овакво његово својство, институт и поред несумњивог значаја још увијек није обрађен у обиму какав заслужује. Ако се овоме дода и чињеница да у примјени норми које третирају институт због њихове недоречености и непрецизности, а код појединих питања и потпуног одсуства норме, постоји не мали број дилема - онда проблематика института постаје још већа и још више добија на својој актуелности. При свему томе ова област са правног аспекта у Босни и Херцеговини није била предмет цјеловитијег научног истраживања. С обзиром на све ово може се констатовати да се аутор, бирајући за тему своје докторске дисертације управо институт трансфера кривичног гоњења, прихватио у истину сложеног и корисног задатка за кривичноправну науку, законодавство и праксу не само БиХ већ и шире (држава регије као цјелине).

Обухват изучаване материје, с обзиром на одабрани аспект, релативно је цјеловит, а унутрашња систематика довољно развијена и логична. Рад је постављен на довољно широку начелно - теоријску основу и обрађен уз примјену уобичајених научних метода са примјерним коришћењем компарације у националним и интернационалним оквирима. Аналитичко - критички ставови у већини случајева добро су аргументовани и правилно изведени. Закључци аутора су производ резултата истраживања. Кандидат се користио пажљиво одабраном домаћом и страном литературом и одговарајућим изворима националног и међународног права.

Све у свему може се закључити да докторска дисертација мр Милимира Говедарице *под називом* „Трансфер кривичног гоњења као посебан облик међународне кривичноправне сарадње” представља самосталан и користан прилог кривичноправној науци, законодавству и пракси.

Спроведено истраживање, конципирано на принципу свеобухватности, има научну и друштвену оправданост, јер доприноси научној верификацији одређених појава и проблема који нису претходно нормативно регулисани или су регулисани на неадекватан начин. Ово тим прије што су спроведеним истраживањем проширена-продубљена знања на нивоу научне дескрипције и класификације у домену разматрања улоге државе и њеног националног кривичног законодавства у процесуирању кривичних предмета са међународним обиљежјем.

У раду кандидата, сасвим разумљиво, ту и тамо, има и недоречености и недовољне стручно-критичке аргументованости неких од заузетих ставова. Међутим, ни један од њих није такав ни толики да би могао утицати на позитивну оцјену рада као цјелине.

- ***Преглед остварених резултата кандидата у одређеној научној области***

Кандидат је објавио 23 научно-стручна рада из области ривичног права. Од тога два монографског карактера. Наводимо три:

1. Говедарица Милимир, Појам и циљ истраге са освртом на положај оштеђеног/ жртве у овој фази кривичног поступка, Ревизија за криминологију и кривично право, Београд, бр.1-2/2012, ISSN 1820- 2969, COBBISS.SR-ID 116488460, UDK 343.123.1, стр. 401-421.

2. Говедарица Милимир, Одузимање имовинске користи и усаглашеност са међународним стандардима, Право и правда, Сарајево, бр.1/2012, ISSN 1512-8571, стр. 461-499.

3. Говедарица Милимир, Упоредноправни системи одузимања незаконите имовине сагледани кроз одлуке Европског суда за људска права, Правна ријеч, Бања Лука, бр. 33/2012, ISSN 1840-0272, UDK 343.256:341.2 стр. 387–409.

- **Оцјена о испуњености обима и квалитета у односу на пријављену тему**

Докторска дисертација кандидата мр Милимира Говедарице под називом „Трансфер кривичног гоњења као посебан облик међународне кривичноправне сарадња” написана је на 242 странице (228 текста и 14 страница пописа коришене литературе и других избора) на папиру стандардне величине (А4) са проредом 1.5 и писмом величине 12 типографских тачака, а садржи уводна разматрања, пет дијелова, осам поглавља, закључна разматрања са приједлозима *de lege ferenda*, попис литературе и других правних извора. Текст докторске дисертације садржи 449 биљешке - фус ноте испод текста и оне су дескриптивне и упућујуће природе.

Појединчано посматрано основне карактеристик појединих дијелова-поглавља текста дисертације огледају се у следећем:

1. У уводним разматрањима (стр. 7-19) обрађена су питања која се тичу општих напомена, предмета, циљева и методолошког оквира истраживања, као и питања хипотетичког оквира истраживања, његове научне и друштвене оправданости и извора података неопходних за захтјевани степен научно-стручне анализе предметне проблематике. Основни закључак анализе ове групе предметне пролематике је да се ради о надасве актуелном инструменту реакције на криминалитет с међународним обиљежјем, инструменту који захтјева милтидисциплинарни приступ како у проучавању тако и нормирању и практичној примјени норми које чине подлогу трансфера кривичног гоњења као кључног вида међународне кривичноправне сарадње уопште.

2.Први дио дисертације (стр. 20-95) посвећен је општим разматрањима о међународној кривичноправној сарадњи и подијељен је на три поглавља. Предмет првог поглавља овог дијела дисертације (стр. 20-40) су питања која се тичу појма, правне природе, задатка и извора права код међународне кривичноправне сарадње. Међу не малим бројем анализираних питања овог поглавља посебно се, посматрано са аспекта обима и актуелности њихове обраде, истичу питања која се тичу: појма и праве природе међународне кривичноправне сарадње, задатака пружања међународне кривичноправне сарадње и извора права код међународне кривичноправне сарадње.

Два су кључна закључака извршене анализе ове групе питања. Прво, међународна кривичноправна сарадње данас је неизоставан инструмент успјешности откривања, доказивања, процесуирања и пресуђења кривичних дјела с међународним обиљежјем која заузимају све значајније мјесто у укупној маси криминалитета, посматрано не само на

националном нивоу већ и уопште - на нивоу међународне заједнице као цјелине. Друго, специфичност извора међународне кривичноправне сарадње и примат међународних правних докумената над националним законодавством.

3. Глава II првог дијела дисертације (стр. 41-64) посвећена је облицима пружања међународне кривичноправне сарадње уопште - не само на простору конкретне државе. Међу не малим бројем питања која чине предмет анализе овог поглавља текста дисертације два су кључна. Прво, се тиче могућих облика пружања међународне кривичноправне сарадње уопште, а друго фактора практичне реализације сваког од могућих конкретних облика а тиме и фактора ефикасности међународне кривичноправне сарадње уопште. Када је ријеч и о једном и о једном и о другом питању - њихова заједничке карактеристика је вишеструкост. Тако нпр. као фактори практичне реализације конкретних облика међународне кривичноправне сарадње, а тиме и међународне кривичноправне сарадње уопште истичу се: правна норма, стручност и организација активних субјеката међународне кривичноправне сарадње, злоупотреба правне норме, не(адекватност) примјене законске норме и сложеност и тежина конкретног облика међународне кривичноправне сарадње.

4. Међународна правна акта, као нормативна подлога могућности пружања међународне кривичноправне сарадње, чине предмет анализе поглавља III првог дијела дисертације (стр. 65-95). Поред општих напомена о овој врсти правних аката, као нормативној основи пружања међународне кривичноправне сарадње, кандидат је овдје анализирао и не мали број релевантних међународних правних аката (универзалног и регионалног) карактера која третирају ову проблематику. Случај нпр. са Бечком конвенцијом о уговорном праву, Европском конвенцијом о међусобном пружању правне помоћи у кривичним стварима са допунским протоколима I и II, Конвенцијом Европске уније о пружању узајамне правне помоћи у кривичним стварима са Додатним протоколом, Римским статутом Међународног кривичног суда, Европском конвенцијом о међународној важности кривичних пресуда, Конвенцијом о трансферу осуђених лица, Европском конвенцијом о екстрадицији са допунским протоколима и билатералним уговорима као основи пружања међународне кривичноправне сарадње.

Оправданост анализе ове проблематике лежи како у чињеници да су она нормативна подлога могућности пружања не само трансфера кривичног гоњења, већ и других облика међународне кривичноправне сарадње уопште, тако и у чињеници да су она и подлога начина нормирања не малог броја питања овог облика међународне кривичноправне сарадње у билатералним уговорима и националном законодавству.

5. Други, централни део дисертације (стр. 96-147) посвећен је анализи трансфера кривичног гоњења. Проблематика која чини садржај овог дијела дисертације подијељена је у четири поглавља систематизована по критеријуму сродности питања. Сходно овом критеријуму, прво поглавље овог дијела дисертације (стр. 96-110) чине опште напомене о овом облику међународне кривичноправне сарадње, његовој оправданости, правној природи, садржини, облицима трансфера кривичног гоњења, изворима права и субјектима његове практичне реализације. Три су кључна резултата извршене анализе ове проблематике. Прво, пуна криминалнополитичка оправданост његове практичне примјене. Друго, бројност субјеката његове практичне реализације. Треће, специфичност извора права у његовој практичној реализацији.

6. Уступање кривичног гоњења, као посебног облика трансфера кривичног гоњења, питања су која чине садржину другог поглавља овог дијела дисертације (стр. 111-126).

Садржински посматрано, може се констатовати да нема скоро ни једног иоле релевантног питања везаног за овај облик трансфера кривичног гоњења да није овде анализирано. Но, и поред њихове бројности, три групе питања се посебно, сасвим оправдано истичу. То су питања која се тичу: услова и могућности практичне реализације уступања кривичног гоњења; субјеката покретања поступка и одлучивања о уступању кривичног гоњења, као и самог поступка и одлуке о уступању кривичног гоњења. Оправданост давања оваквог значаја овој групи питања лежи у чињеници да без њихове адекватне нормативне разраде и адекватне примјене таквих норми - нема ни могућности практичне реализације овог итекако важног облика међународне кривичноправне сарадње. Одговор на питање: како обезбиједити ова два предуслова - кандидат даје у дисертацији, и то управо чини њену посебну врједност.

7. Треће поглавље овог дијела дисертације (стр. 127-142) посвећено је анализи другог могућег облика трансфера кривичног гоњења - преузимању кривичног гоњења. И овдје, као и у претходном поглављу, међу не малим бројем анализираних питања посебно се истичу питања која се тичу услова могућности практичне реализације преузимања кривичног гоњења, његових субјеката поступка и одлучива, као и питање посљедица преузетог кривичног гоњења, где је, сасвим опоравдано, посебна пажња посвећена питању дејства начела *ne bis idem* у случају преузимања кривичног гоњења.

8. На крају последње (четврто) поглавље другог дијела дисертације (стр. 143 -147) посвећено је проблематици спровођења странца преко територије Босне и Херцеговине у случају његовог трансфера између двају других држава и предаји предмета код трансфера кривичног гоњења.

9. Питања трансфера кривичног гоњења између међународних кривичних судова и држава, као њених чланица, чини предмет анализе трећег дијела текста дисертације (стр.148-173). Полазећи од чињенице постојања двије категорије међународног кривичног суда (*ad hoc* и сталног), питања трансфера кривичног гоњења анализирана су са два аспекта. Први се тиче проблематике трансфера кривичног гоњења између БиХ и *ad hoc* Трибинала за бившу Југославију, а други трансфера кривичног гоњења између БиХ и Сталног међународног кривичног суда. Два су кључна резултата ове анализе. Прво, трансфер кривичног гоњења између држава бивше Југославије, а тиме и БиХ и *ad hoc* трибинала за бившу Југославију у Статуу овог трибунала није нормиран у складу са релевантним правним стандардима из ове области, односно нормиран је на принципу потпуне доминације ове међународне правосудне институције над правосудним институцијама држава бивше Југославије, а тиме и правосудних институција БиХ. Друго, када је ријеч о трансферу кривичног гоњења са Сталним међународним кривичним судом, норме које чине подлогу могућности његове реализације су сагласне са стандардима предвиђеним у релевантним међународним правних актима из ове области.

10. Предмет четвртог - претпоследњег дијела дисертације (стр.174-196) су питања трансфера кривичног гоњења у компаративном кривичном законодавству. У циљу приказивања што потпуније слике ове проблематике у компаративном кривичном законодавству, кандидат се определио за њену анализу у кривичном законодавству СР Немачке, Хрватске и Србије. Извршена анализа ове групе питања показала је, према ставу кандидата, велики степен нормативне усаглашености ове проблематике како у анализираном компаративном кривичном законодавству, тако и начину нормирања ове проблематике и у законодавству БиХ. То је, по сасвим исправном ставу кандидата,

результат постојања не малог броја међународних правних стандарда из ове области предвиђених у релевантним међународним правним актима.

11. У последњем - петом дијелу дисертације (стр.197-215) приказани су резултати спроведеног истраживања практичне примјене трансфера кривичног гоњења (преузимања-уступања кривичног гоњења и преузимања-уступања извршења иностране судске одлуке) у БиХ. Кључни резултат спроведеног емпиријског истраживања је да норме позитивног кривичног законодавства у БиХ, којима се регулише проблематика трансфера кривичног гоњења и извршења иностране судске одлуке - нису мртво слово на папиру. Насупрот. Трансфер кривичног гоњења је присутан не само између држава региона (у првом реду Србије и Хрватске) већ и знатно шире, што је у складу са интенцијама релевантних међународних правних аката о овом питању, интенцијама којих се сасвим оправдано придржавају и правосудни органи у БиХ.

12. На крају дисертације дата су закључна разматрања и приједлози *de lege ferenda* (стр. 216-227). У њима је кандидат дао резимирани приказ кључних резултата спроведеног истраживања а кроз приједлоге *de lege ferenda* своје виђење пожељног начина нормирања и практичне примјене трансфера кривичног гоњења, као све актуелнијег облика међународне кривичноправне сарадње уопште, а тиме и на простору БиХ.

13. Литература (стр. 228-242) садржи списак домаћих и иностраних коришћених извора (библиографске референце, домаће и међународне правне прописе, судско-тужилачку праксу и друге изворе).

• *Научни резултати докторске дисертације*

Резултати изнесени у докторској дисертацији под називом „Трансфер кривичног гоњења као посебан облик међународне кривичноправне сарадње”, кандидата мр Милимира Говедарице, представљају стручни и научни допринос проблематици трансфера кривичног гоњења као све актуелнијег облика међународне кривичноправне сарадње. Имајући у виду мјесто и значај трансфера кривичног гоњења на пољу борбе против криминалитета с међународним обиљежјем, резултати до којих се дошло у раду на дисертацији допринијеће:

а) Разумијевању пуне криминалополитичке оправданости предвиђања и примјене института трансфера кривичног гоњења на пољу борбе против криминалитета с међународним обиљежјем. Ово тим прије што непобитно доказују да двије основне тенденције на којима је заснован савремени кривични поступак, када је ријеч о кривичним дјелима с међународним обиљежјем, а које у извјесном смислу колидирају (с једне стране, да тај поступак буде ефикасан и, с друге стране, да се максимално заштите слободе и права човјека, односно оптуженог), не могу бити остварене без сарадње међу државама, а што се управо постиже и трансфером кривичног гоњења, као све присутнијем облику те сарадње.

б) Адвекатности нормирања тако сложене проблематике трансфера кривичног гоњења, нормирања у складу са стандардима предвиђеним релевантним међународним правним актима универзалног и регионалног карактера о овом питању. То се посебно мора имати у виду с обзиром на чињеницу да је само адекватна правна норма предуслов жељеног степена практичне реализације и овог облика међународне кривичноправне сарадње.

в) Адекватности примјене норми трансфера кривичног гоњења међународног и националног карактера као неизоставног предуслова његове примјене у складу са принципима и криминалнополитичким разлозима који га оправдавају .

г) Квалитету рада на реформи кривичнопроцесних законодавстава сва четири нивоа законодавне власти у БиХ, а и шире на просторима држава које баштине исту правну традицију (држава бивше Југославије).

д) Даљњем теоријском изучавању не само трансфера кривичног гоњења, већ и међународне кривичноправне сарадње уопште, будући да највећи број њених облика почива на истим или приближно истим криминалнополитичким разлозима предвиђања.

ђ) Потпунијем степену имплементације међународних правних стандарда о питању трансфера кривичног гоњења у национална кривична законодавства.

е) Даљњем унапређењу међународних правних стандарда о још увијек отвореним питањима међународне кривичноправне сарадње уопште, а тиме и трансфера кривичног гоњења као њеног кључног облика.

• *Примјењивост и корисност резултата у теорији и пракси*

Трансфер кривичног гоњења, као посебан и надасве специфичан облик међународне кривичноправне сарадње, реалативно је новији институт на простору држава бивше Југославије, а тиме и на простору БиХ. И поред његовог несумњивог значаја, још увијек није обрађен у обиму какав заслужује. Ако се овоме дода и чињеница да у примјени норми које третирају институт, због њихове недоречености и непрецизности, а код појединих питања и потпуног одсуства норми овог института, постоји не мали број дилема - онда проблематика института постаје још већа и још више добија на својој актуелности. При свему томе ова област са правног аспекта у Босни и Херцеговини до сада није била предмет цјеловитијег научног истраживања.

С обзиром на све ово, може се констатовати да су резултати до којих се дошло у раду на дисертацији од не мале користи како за даљња доктринарна проучавања предметне проблематике, тако и за изналажње начина адекватности њеног нормирања и адекватности практичне примјене таквих норми. Тиме и у функцији повећања степена ефикасности борбе против криминалитета с међународним обиљежјем схваћене у квалитатвном и квантитативном смислу значења. Ово тим прије што из закључака и приједлога *de lege ferenda* датих у докторској дисертацији, произилази да је неопходно предузети даљње кораке у циљу што потпунијег усаглашавања норми националног карактера са релевантним међународним правним стандардима из ове области садржаним у не малом броју међународних конвенција и других уговора које је ратификована и БиХ и тако преузела обавезу усаглашавања свог законодавства са њима. С обзиром на све ово, може се констатовати да докторска дисертација мр Милимира Говедарице, под називом „Трансфер кривичног гоњења као посебан облик међународне кривичноправне сарадње”, представља користан прилог нашој кривичноправној науци, законодавству и пракси.

• *Начин презентирања резултата научној јавности, закључна оцјена и приједлог*

Дисертација под називом „Трансфер кривичног гоњења као посебан облик међународне кривичноправне сарадње” кандидата мр Милимира Говедарице написана је на основу истраживања:

а) релевантних правних аспеката међународног кривичног права с посебним фокусом на међународну кривичноправну сарадњу као све присутнији и актуелнији инструменат реакције међународне заједнице и држава као њених чланица на криминалитет с међународним обиљежјем и

б) резултата анализе и обраде актуелне литературе из предметне проблематике, тужилачко-судске праксе, позитивноправних прописа међународног и националног карактера и других релевантних извора у области на коју се тема односи.

Докторска дисертација мр Милимира Говедарице под називом “Трансфер кривичног гоњења као посебан облик међународне кривичноправне сарадње” је самосталан научно-истраживачки рад у којем је докторант одабрану тему обрадио примјеном научних и стручних метода својствених предмету истраживања.

Резултати до којих се дошло у истраживању представљају значајан допринос доктринарном проучавању предметне проблематике и незаобилзану литературу за њено даљње доктринарно проучавање, адекватно нормирање и примјену у пракси, како међународних тако и националних правосудних институција.

Имајући у виду изнесено, у анализи питања која чине предмет проучавања докторске дисертације, резултате до којих се дошло у раду на и научни допринос овог рада, по оцјени Комисије докторска дисертација мр Милимира Говедарице под називом „Трансфер кривичног гоњења као посебан облик међународне кривичноправне сарадње” представља научни рад који испуњава све захтјеване услове за стицање доктората наука.

С обзиром на изнесено, Комисија

ПРЕДЛАЖЕ

Наставно-научном вијећу Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву да прихвати овај извјештај о позитивно урађеној докторској дисертацији кандидата мр Милимира Говедарице под називом „Трансфер кривичног гоњења као посебан облик међународне кривичноправне сарадње“ и покрене даљи поступак одбране докторске дисертације.

Источно Сарајево, 12. марта 2019. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

1. Академик проф. др Станко Бејатовић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Крагујевцу, ужа научна област Кривичноправна, председник Комисије

2. Проф. др Урош Пена, ванредни професор Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву, ужа научна област Кривично право и кривично процесно право, члан Комисије

3. Проф. др Младенка Говедарица, ванредни професор Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву, ужа научна област Кривично право и кривично процесно право, члан Комисије,

4. Проф. др Борислав Петровић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Сарајеву, ужа научна област Кривично право, члан Комисије

5. Академик проф. др Миодраг Симовић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Бања Луци и судија Уставног суда Босне и Херцеговине, ужа научна област Кривично право и кривично процесно право, ментор